

Това поетът постига и чрез контраста, отразяващ дълбоките конфликти на действителността.

Смирненски изобрази един новооткрит мир от теми и наблюдения върху живота. И при художественото им превъплъщаване той не отхвърли създадените до него средства, колорит, изразителност и поетическо богатство на формите, а ги използва, създавайки сам нови средства, нови краски, нова стихотворна система. Той използва богатата гама от форми, за да изрази новото, сложно, непознато дотогава съдържание в литературата ни, подчинявайки на тая цел цялата хармонизация на стиха. Всяка от неговите по-големи работи — „Иохан“, „Бунтът на Везувий“, „Северният Спартак“ и т. н. — е живо въплъщение на красота, постигната и чрез талантливото оживотворяване на стиха. В тези стихотворения ни обгаря с нова неведома сила пламенно горение от звуци, краски и страст.

Смирненски се насочваше към висшето развитие на своите творчески сили, но и това, което създаде, го поставя като художник наравно с Хр. Ботев, П. Р. Славейков, Ив. Вазов, П. К. Яворов, като поет, който продължи традициите и обогати националните форми на стиха.

Творчеството на Смирненски е пример за оная органическа връзка, която съществува между поезията на социалистическия реализъм и предшестващата реалистична литература. Тази връзка засяга цялостната система на художествено-образното пресътворяване. Тя личи в типизацията, в националната специфика, в развитието на стиха и езика. Тя се проявява в историческата приемственост с борческите традиции на миналото. Всички, които предават на буржоазията големите представители на литературата ни, като изтъкват „буржоазната им ограниченост“, а не онова, което ги свързва с народа, отричат по същество постиженията и завоеванията и на социалистическия реализъм.

Христо Смирненски е наш жив съвременник. Неговите творби и днес участвуват в битката срещу капитализма, в битката за мир и социалистическо строителство. Той откри широко дверите за новото развитие на литературата ни. Неговото творческо дело бе подхванато и продължено от следващите поколения писатели — от Гео Милев, Асен Разцветников и Никола Фурнаджиев, от Христо Радевски, Георги Караславов, Младен Исаев, от Никола Вапцаров, Людмил Стоянов, Орлин Василев и т. н. То стои здраво в основите на съвременната ни литература.

Пролетарският поет, народният поет Христо Смирненски, е и наш голям национален поет. Със създаденото той се нарежда в класиката на националната ни литература.